

[N. K. Kristensen.]

Den højtærede Finansminister har jo gjort nærmere Rede for Lovforslagets Indhold, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget, saaledes som det foreligger; vi anbefaler, at det behandles saa hurtigt, at det kan blive ophøjet til Lov inden 1. April.

Henrik Nielsen: Den højtærede Finansminister gjorde saa udførligt Rede for Lovforslaget, at der egentlig ikke blev meget tilbage til Ordførerne, saafremt de da ikke vilde gentage, hvad den højtærede Minister har sagt. Den ærede Ordfører for Venstre gentog nu noget af det, men jeg kan staa for Fristelsen til at gentage noget af Resten, da jeg mener, Ministeren har gjort saa klart Rede for Lovforslaget, som man med Rimelighed kan forlange. Med disse Par Ord skal jeg tilsige vort Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Tvede: Fra 8. Februar til 27. Marts har det høje Folketing haft dette Lovforslag, og skal Rigsdagen gøre det færdigt til den 31., har vi altsaa kun ganske faa Dage til at behandle det. Det vil med andre Ord sige, at en Detaildrøftelse i et Udvalg af disse 80—90 ændrede Positioner i Toldloven er umulig. Skal Lovforslaget igennem i denne Samling, maa det tages paa den højtærede Finansministers og det høje Folketings Ansvar, idet Folketinget dog har haft Lejlighed til at behandle det i nogen Tid — det er egentlig ikke saa forfærdelig lang Tid, det har brugt dertil, men det har dog haft Lejlighed til at se de forskellige Positioner igennem. Foruden Ændringerne i Toldpositionerne er der, som den højtærede Finansminister nævnte, Tilføjelser og Ændringer til Toldlovens §§ 37, 48 og 49, og der er indsat en helt ny § 47 a. Denne Paragraf opholdt den højtærede Finansminister sig jo en Del ved, og jeg skal derfor ligesom den ærede foregaaende Taler ikke komme ind paa en Gentagelse heraf. Smuglertrafikken og den illegitime Handel har jo gjort det nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger for at hindre disse Udvækster paa det sunde Næringsliv, men disse er atter fremkaldt af den høje Beskatning, som for Øjeblikket er 15 Kr. pr. Liter 100 pCt. Dette er jo en Udløber fra Krigs- og Efterkrigstiden, og en Reduktion af den høje Tillægsafgift vil ganske sikkert formindske Fordelene ved denne illegitime Forretning og

bringe Fortjenesten ved Smugleri saa langt ned, at der vil blive mindre Smugleri, hvilket atter vil være til væsentlig Fordel for Statskassen. Som det vil erindres, er den indenlandske Drikkespiritusproduktion nedsat til $\frac{1}{7}$ af, hvad den var før Krigen, medens Indførelsen af Spirituosa fra Udlandet er opretholdt i sin fulde Udstrækning, som den var i Aarene 1913—1915. Det vil altsaa sige, at der af den udenlandske Spiritus sælges lige saa meget som før, medens Salget af den danske er nedskaaret til $\frac{1}{7}$. Beskatningen var en Uret mod den indenlandske Tilvirkning, en Uret, som jeg haaber der maa blive Lejlighed til at faa rettet, men som jeg selvfølgelig ikke i denne Aftenstund skal komme nærmere ind paa. Naar der har lydt Klager over Rationeringen, som ogsaa den højtærede Finansminister var inde paa, Fordelingen af det udenlandske Kvantum, er der derom at sige, at Klagerne formentlig kun kan gælde to Kvaliteter: Cognac og Likør, men ikke Whisky, Rom og Arrak, thi saa vidt mig bekendt indføres der af disse Sorter nu ikke nær saa meget som før Krigen, og jeg tror heller ikke, der er nægtet Indførselstilladelse af disse Spirituosa. Men anderledes stiller det sig med Cognac, og det hidrører igen fra vor egen Spiritusbeskatning, thi medens der i tidligere Tider fremstilledes den saakaldte forskaarne Cognac — det var den ægte Vare, opblandet med dansk rectificeret Sprit af nedsat Styrke, eller ogsaa fremstillet ved Essenser —, saaledes at Cognacen kunde sælges til billigere Priser, er Prisen paa disse Varer formedelst den høje Spirituspris kommet saaledes op, at den ikke ligger meget under, hvad den originale, indførte Vare koster, hvorfor Køberen selvfølgelig er gaaet bort fra den forskaarne, noget billigere Vare, naar han for en lidt højere Pris kan faa den originale Vare. Men det bevirker ogsaa, at det Kvantum Spiritus, som det er tilladt at sælge om Aaret af indenlandsk Produktion til Forskæring m. m., nemlig 850 000 l 100 pCt., ikke mere kan sælges. I 1924 blev der solgt 713 000 l, men i Fjor, altsaa i 1927, er Salget gaaet ned til 469 000 l. Begæret efter den udenlandske Vare er saaledes vokset, medens det er aftaget for de forskaarne Varers Vedkommende, og dette er selvfølgelig gaaet ud over den indenlandske Fabrikation til Fordel for Udlandet. Det er før blevet sagt, at det ikke saa ud, som om denne Beskatning vilde forrykke Forholdet mellem den indenlandske og den udenlandske Produktion, men det er altsaa,